

प्राणानां स्थितिमतुविधातुं कथमपि । धनैर्योच्जालभ्यै-
नैव परिभवोऽभ्यर्थनफलम् निकारोऽप्ये पञ्चाङ्गनम-
हह भोक्तृनिधनमिति” शान्तिशः । पञ्चावयवस्य
सप्तावयवस्य वा साम्नोऽन्ति ४ अवयवे च तस्य यस्य
कस्यचित्त्वान्नः अन्तिमभागरूपम् उद्गाहप्रसोहप्रति-
हृत्तृभिः मिलितैरुपपद्येयम् । “ऋतुषु पञ्चविधं सामो-
पासीत वसन्तो हिङ्गारः शीघ्रः प्रस्तावः वर्षा उद्गीथः
शरत् प्रतिहारो हेमन्तो निधनम्” “वाचि सप्तविधं
सामोपासीत यत्किञ्चित् वाचो क्लमिति स हिङ्गारः
यत्प्रेति स प्रस्तावो यदेति स आदिः यदुपेति स उ-
द्गीथः यत्प्रतीति स प्रतिहारः यदुपेति स उपद्रवः
यद्वीति तद्विधनम्” छा० उ० । निवृत्तं धनं यस्यात् । ५ द-
रिद्रे त्ति० “निधनता सर्वापदासायदम्” ऋच्छकटिकम्
निधनवत् त्ति० निधन+अस्यर्थे मत्तप् मस्य वः । १ मरण-
युक्ते निधनावयवयुक्ते २ साम्नं न० “पङ्क्त्यै” निधन-
वत् । निधनवत् आप्याययम्” यजु० ११।५८ “निधनवत्-
साम” वेददी० ।

निधा स्त्री निधीयते धार्यते बन्धनेनानया नि+धा-अ ।
१ पाशसमूहे “निधा पाश्या भवति यन्निधीयते” निरु०
४।२ “चक्षुस्तु स्रग्ध्रान् निधयेव बद्धान्” ऋ० १०।
७१।११ “निधा पाश्या पाशसमूहस्तथा बद्धान्” भा०
भावे अ । २ निधाने ३ अर्पणे च ।

निधान न० नि+धा-भावे ल्युट् । १ स्थापने निधीयतेऽत ।
२ आधारे आश्रये “निधानभूतं सर्वं सद्यः समधिगच्छति”
आगमः । ३ लयस्थाने “एतज्जानावताराणां निधानं
बीजमव्ययम्” भाग० १।१।६ । ४ निधिशब्दार्थे । ५ अग्रकाये
सि० कौ० निमूलशब्दे दृश्यम् । “नेरनिधाने” पा० “नि-
धानकुम्भस्य यथैव दुर्गतः” रघुः “हत्वा निधानं पादेन
सोऽर्थमिच्छति भिज्या” काशीख० ४६ अ० । ततः ऋश्या०
चतुर्थ्यां क । निधानक तत्सन्निकटदेशादौ ।

निधि पु० नि+धा-आधारे क्ति । १ वस्तुन आधारे “निधिः
श्रुतीनां धनसम्पदामिव” माघः “तदित्यमेतस्य निधेः
कलानाम्” नैष० । जलनिधिः गुणनिधिरित्यादि
२ नलिकानामगम्यद्रव्ये ३ ससृष्टे राजनि० ४ विष्णो परेश्वरे
तस्य सर्वाधारत्वात् तथात्वम् । “सर्वः शर्वः शिवः
स्थाणुर्भूतादिनिधिरव्ययः” विष्णुस० “प्रलयोऽस्मिन् सर्वं
निधीयते इति निधिः” भा० ५ भूखाताज्ञातस्त्रासमिध-
नादौ निताञ्च० निधिविशेषे विधिभेदस्तत्त्वोक्तौ यथा

“अधुना भूमौ चिरनिखातस्य सुवर्णादेर्निधिशब्दाच्च-
स्याधिगमे विधिमाह “राजा लब्ध्वा निधिं दद्यात् द्विजे-
भ्योऽर्घ्वं” द्विजः पुनः । विद्वानशेषमादद्यात् सर्वस्यासौ
प्रभुर्यतः । इतरेण निधौ लब्धे राजा षष्ठं यमाहरेत् ।
अनिवेदितविज्ञातोदाप्यस्तं दण्डमेव च” याज्ञ० । उक्तं
लक्षणं निधिं राजा लब्ध्वाऽर्घ्वं ब्राह्मणभ्यो दत्त्वा शेषं
कोपे निवेशयेत् । ब्राह्मणस्तु विद्वान् श्रुताध्ययनसम्पन्नः
सदाचारो यदि निधिं लभेत तदा सर्वमेव गृह्णीयात् ।
यस्मादसौ सर्वस्य जगतः प्रभुः । इतरेण तु राजविद्वद्-
ब्राह्मणव्यतिरिक्तेनाविद्वद्ब्राह्मणक्षत्रिय्यादिना निधौ
लब्ध्वा राजा षष्ठं यमधिगन्ते दत्त्वा शेषं निधिं स्वयमा-
हरेत्” यथाह वशिष्ठः “अप्रज्ञायमानं वित्तं योऽधि-
गच्छेत् राजा तद्वरेदधिगन्ते षष्ठमंशं प्रदद्यात्” इति ।
गौतमोऽपि “निध्यधिगमो राजधनं न ब्राह्मणस्याभि-
रूपस्याब्राह्मणोऽप्याख्याता षष्ठमंशं लभेत्येत्थे” इति ।
अनिवेदित इति कर्त्तरि निष्ठा । अनिवेदितस्यासौ वि-
ज्ञातश्च राज्ञा” इत्यनिवेदितविज्ञातः । यः कश्चिन्निधिं
लब्ध्वा राज्ञे न निवेदितवान् विज्ञातश्च राज्ञा, स सर्वं
निधिं दाप्योदण्डश्च शक्त्युपेक्षया । अथ निधेरपि स्वा-
स्यागत्य रूपसङ्ख्यादिभिः स्वत्वं भावयति तदा तस्मै राजा
निधिं दत्त्वा षष्ठं द्वादशं वांशं स्वयमाहरेत्” यथाह
मनुः “ममायमिति यो ब्रूयाच्चिधिं सत्येन मानवः ।
तस्याददीत षड्भागं राजा द्वादशमेव वेति” । अंगवि-
कल्पस्तु वर्षकालाद्युपेक्षया वेदितव्यः” । २ महापद्मादि-
रत्नविशेषे सेवधौ स च नवविधः “महापद्मश्च पद्मश्च
शङ्खो मकरकच्छपो । सुकुन्दकुन्दनीलाश्च खर्वश्च नि-
धयो नव” इति शब्दार्णवः खर्वमिन्नानामेतानामेव
निधित्वं तल्लक्षणञ्च मार्कण्डेयपु० ६० अ० उक्तं यथा

“मार्कण्डेय उवाच । पद्मिनी नाम या विद्या
लज्जोक्तस्याश्च देयता । तदाधाराश्च निधयस्तान् मे
निगदतः शृणु । तत्र पद्ममहापद्मौ तथा मकरकच्छपौ ।
सुकुन्दकुन्दौ नीलश्च शङ्खश्चाष्टमो निधिः । सत्यां
हृदौ भवन्त्येते सङ्घः सह भवन्त्यमी । एते ह्यष्टौ
समाख्याता निधयस्तव क्रौटुके ॥ एभिरालोकितं चित्तं
मानुषस्य महामुने ॥ यादृक् स्वरूपं भवति तन्मे
निगदतः शृणु । पद्मो नाम निधिः पूर्वः स यस्य भवति
द्विजः । स तस्य तत्पुत्रानां च तत्पुत्राणां च नान्यतः ।
दाक्षिण्यसारः पुरुषस्तेन चाधिष्ठितो भवेत् । सत्वाचारो